

Sygn. akt I C 3176/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Izabela Kosińska - Szota

Protokolant: sekr. sąd. Natalia Stokłosa

po rozpoznaniu w dniu 30 listopada 2016 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa D. T.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę 6 000 zł i ustalenie

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda D. T. kwotę 6 000 (sześć tysięcy) zł z ustawowymi odsetkami od dnia 30 listopada 2014 roku;

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2 977 (dwa tysiące dziewięćset siedemdziesiąt siedem) zł tytułem kosztów procesu;

IV. nakazuje uiścić stronie pozwanej na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 957,27 zł (dziewięćset pięćdziesiąt siedem złotych 27/100) tytułem brakujących kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Powód D. T. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 6 000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 1 listopada 2014 r., ustalenie odpowiedzialności pozwanej za skutki zdarzenia z dnia 2 czerwca 2014 r. oraz zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu w postaci uiszczonej opłaty od pozwu, poniesionych wydatków, kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu podał, że w dniu 2 czerwca 2014 r. doszło do wypadku komunikacyjnego, w wyniku którego doznał licznych obrażeń ciała. Wskazał, że strona powodowa przyjęła odpowiedzialność za skutki przedmiotowego zdarzenia, jednak odmówiła wypłaty odszkodowania oraz zwrotu kosztów leczenia. Powód podniósł, że w związku z następstwami zdrowotnymi wypadku nie jest w stanie normalnie funkcjonować, bowiem ból i cierpienie spowodowane przez napięcie mięśni karku utrudniają mu wykonywanie podstawowych czynności życia codziennego, zaś bóle głowy i kręgosłupa wpływają negatywnie na jego stan psychiczny. W ocenie powoda żądana pozwem kwota jest adekwatna do doznanej przez niego krzywdy.

W odpowiedzi na pozew, strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów procesu według norm przepisanych oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Pozwana przyznała, że w dniu 2 czerwca 2014 r. udzielała ochrony prawnej sprawie wypadku, podała jednak, że

między pojazdami doszło do niewielkiego kontaktu, przy ich nieznacznej prędkości, w związku z czym nie jest możliwe, by powód doznał obrażeń ciała. Z ostrożności procesowej wskazała, że dochodzona pozwem kwota zadośćuczynienia jest wygórowana i nieadekwatna do rozmiaru krzywdy doznanej przez powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 czerwca 2014 r. doszło do wypadku komunikacyjnego z udziałem pojazdu powoda, którego sprawca posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej.

Okoliczność bezsporna

Do zdarzenia doszło ok. godziny 16 - 17 - tej, wskutek niezachowania ostrożności przy wyjeździe z osiedlowego parkingu w K. przez E. G., która włączając się do ruchu nie zauważyła poruszającego się po drodze, z jej lewej strony, powoda i uderzyła w prawy bok jego samochodu. Tego dnia było sucho i widno. Po zderzeniu pojazd powoda przemieścił się kilka metrów. Uszkodzenia pojazdu powoda wskazują na otarciowy charakter zderzenia, brak istotnych głębokich deformacji wskazuje na niewielką prędkość zderzeniową pojazdów, przy czym prędkość sprawcy, z uwagi na włączanie się do ruchu z parkingu, mogła wynosić co najwyżej kilka km/h. W chwili zdarzenia powód miał zapięte pasy bezpieczeństwa i poruszał się z prędkością ok. 30 km/h. W wyniku kolizji w pojeździe sprawcy uszkodzona została lewa przednia lampa i przednia listwa, zaś w pojeździe powoda prawa przednia część samochodu - koło, błotnik, próg i drzwi.

Dowód:

- zeznania świadka E. G. - k. 88
- zeznania powoda - k. 89
- wspólne oświadczenie o zdarzeniu drogowym - k. 7
- zdjęcia uszkodzonego pojazdu marki R. (...) nr rej. (...) - k. 78
- szkic miejsca zdarzenia - k. 84
- opinia zespołowa biegłych sądowych D. K. i M. B. wraz z protokołem z symulacji ruchu – k. 111 - 124

Bezpośrednio po wypadku powód nie odczuwał żadnych dolegliwości, jednak po wyjściu z samochodu trzymał się za głowę. Dzień po wypadku powód zaczął odczuwać bole głowy, w związku z czym udał się do Z. w K., gdzie stwierdzono u niego skręcenie odcinka szyjnego kręgosłupa z zespołem bólowym korzeniowym pourazowym, zalecono noszenie kołnierza S. przez okres 10 dni, zażywanie leków przeciwbólowych oraz kontrolę w poradni neurologicznej. Po zdarzeniu powód korzystał z pomocy lekarzy specjalistów z zakresu ortopedii - traumatologii, neurologii i psychologii. Powód otrzymał skierowania na zabiegi fizjoterapeutyczne, które odbył w dniach 18 - 24.08.2014 r. i 14 - 27.09.2014 r.

Dowód:

- zaświadczenia lekarskie z 3.06.2014 r. i 26.06.2014 r. - k. 9
- zaświadczenie lekarza neurologa z 11.06.2014 r. - k. 10
- skierowania na zabiegi fizjoterapeutyczne - k. 11, 13 - 14
- zaświadczenia z 5.09.2014 r. i 27.09.2014 r. - k. 12, 15
- opinia psychologiczna - k. 19 - 20
- zeznania świadka E. G. - k. 88

- zeznania powoda - k. 89

Powód zgłosił szkodę stronie pozwanej, która uznała swoją odpowiedzialność za skutki zdarzenia z dnia 2 czerwca 2014 r., jednak odmówiła przyznania powodowi zadośćuczynienia z uwagi na brak obrażeń ciała.

Okoliczność bezsporna

Przed wypadkiem powód nie miał problemów zdrowotnych. Mimo odbytej rehabilitacji powód nadal odczuwa bóle głowy i odcinka szyjnego kręgosłupa, wskutek czego musiał zrezygnować z ćwiczeń na siłowni i jazdy na rowerze. Gdy zmienia się ciśnienie powód odczuwa te dolegliwości i wówczas zmuszony jest zażywać środki przeciwbólowe. Po wypadku powód wymagał pomocy rodziców jedynie przy wiązaniu butów, bowiem nosił kołnierz ortopedyczny i miał trudności ze schylaniem się. Powód odczuwał lęki przed dłuższą jazdą samochodem i miał trudności ze snem, w związku z czym korzystał z pomocy psychologa. Stres i szok spowodowany wypadkiem utrudniał nadto powodowi przygotowanie pracy warunkującej dostanie się na studia graficzne. Obecnie dolegliwości odczuwane przez powoda są zdecydowanie mniejsze niż bezpośrednio po wypadku.

Dowód: zeznania powoda - k. 89

W wyniku przeprowadzonego badania ortopedycznego, stwierdzono, że wskutek wypadku z dnia 2 czerwca 2014 r. powód doznał urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego skutkującego 3% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu. Powód w przyszłości będzie wymagał leczenia usprawniającego, zaś rokowania co do jego stanu zdrowia są pomyślne i nie powinny ujawnić się żadne inne niedogodności poza ujawnionymi do tej pory.

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii – ortopedii dr n. med. M. J. - k. 166 - 169

Obrażenia, jakich doznał powód w wyniku przedmiotowego zdarzenia skutkowały bólami odcinka szyjnego z promieniowaniem do obu barków i drętwieniem palców rąk. Obrażenia te wywołują wielotygodniowe, o zmiennym nasileniu objawy ze strony układu ruchu (kręgosłupa), ja i ze strony układu nerwowego (obrażenia nerwów rdzeniowych i odwodowych) oraz wymagają leczenia interdyscyplinarnego: ortopedycznego, neurologicznego i rehabilitacyjnego. Leczenie powoda zostało zakończone w tym samym miesiącu, w którym miał miejsce wypadek samochodowy, co świadczy o tym, że nasilenie zmian pourazowych nie było duże, wobec czego procentowy uszczerbek na zdrowiu winien mieścić się w zakresie 2-5%. Istnieje prawdopodobieństwo, że doznane zmiany urazowe i ich następstwa cofną się całkowicie i po przeprowadzonym leczeniu oraz rehabilitacji będzie je można uznać za całkowicie wyleczone. Zmiany urazowe stwierdzone u powoda nie powodowały, aby wymagał on pomocy osób trzecich przy wykonywaniu czynności życia codziennego.

Dowód: opinia zespołowa biegłych sądowych D. K. i M. B. wraz z protokołem z symulacji ruchu – k. 111 - 124

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

W rozpatrywanej sprawie bezspornym między stronami była okoliczność zaistnienia w dniu 2 czerwca 2014 r. wypadku komunikacyjnego, którego sprawca posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej. Strona pozwana kwestionował jednak zasadę i wysokość dochodzonego pozwem roszczenia uznając, że uszkodzenia pojazdu nie pozwalają przyjąć, by w wyniku przedmiotowego zdarzenia doszło u powoda do jakichkolwiek obrażeń ciała.

W pierwszej kolejności, w odniesieniu do stanowiska strony pozwanej wskazać należy, że z opinii zespołowej biegłych sądowych z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych i medycyny sądowej wynika jednoznacznie, że wprawdzie zakres uszkodzeń pojazdu powoda był minimalny i świadczył o otarciowym charakterze zdarzenia, to niemniej na powoda zadziałały siły. Jak wskazano w opinii, aby powstały urazy kręgosłupa na daną osobę musi zadziałać nagle siła bezwładności. Urazy powstają w sytuacji, gdy następuje nagle zmiana prędkości pojazdu, w którym znajduje się

osoba doznająca obrażeń ciała w wyniku zderzenia powyżej 8 km/h. Biegli wskazali, że nie dysponowali dostatecznym materiałem dowodowym i wykluczyli doznanie przez powoda istotnych obrażeń ciała, które skutkowałyby trwałym uszczerbkiem na zdrowiu. W istocie swoje wnioski opierali na symulacjach. Nie sposób jednak uznać, że przedmiotowe zdarzenie nie spowodowało żadnych obrażeń ciała u powoda i w związku z tym strona pozwana nie jest zobowiązana do świadczenia na rzecz powoda.

W ocenie Sądu, dokonując ustaleń stanu faktycznego należy mieć na uwadze nie tylko zespołową opinię biegłych, ale i dokumentację medyczną powoda. Zdaniem Sądu, z opinii zespołowej, z części dotyczącej opinii sądowo - lekarskiej wynikają obrażenia doznane przez powoda skutkujące bólami odcinka szyjnego z promieniowaniem do obu barków i drętwieniem palców. Wskazano sposób leczenia powoda i uszczerbek na zdrowiu. Przy ocenie skutków zdrowotnych przedmiotowego zdarzenia Sąd opierał się na zeznaniach powoda, zgromadzonej w sprawie dokumentacji medycznej oraz opiniach biegłych sądowych, przy czym istotny był zakres doznanych przez powoda obrażeń, rozmiar bólu, czas trwania leczenia oraz stopień ustalonego uszczerbku na ich zdrowiu.

Zdaniem Sądu, zgromadzona w aktach sprawy dokumentacja medyczna jest autentyczna i nie budząca wątpliwości co do jej treści, opinie biegłych są natomiast rzetelne, wykonane w oparciu o zgromadzoną dokumentację medyczną powoda, po przeprowadzeniu wywiadu chorobowego, zaś opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii - ortopedii została sporządzona dodatkowo po przeprowadzeniu bezpośrednich badań powoda. Biegli w swoich opiniach wyjaśnili zarówno metodę ustalania stopnia uszczerbku na zdrowiu, jak też czynniki i stwierdzone urazy, które miały wpływ na ocenę stanu zdrowia poszkodowanego oraz rokowań na przyszłość.

Co do zeznań powoda i świadka, Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania ich prawdziwości, są one bowiem koherentne z treścią zebranych w sprawie dowodów oraz potwierdzają przebieg zdarzenia z 2 czerwca 2014 r.

Wbrew twierdzeniom strony pozwanej z opinii biegłych sądowych z zakresu rekonstrukcji wypadków i medycyny sądowej nie wynika, by na skutek kolizji powód nie doznał żadnego uszczerbku na zdrowiu. Biegli wskazali bowiem, że na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie można przyjąć, że u powoda nastąpił 2-5% uszczerbek na zdrowiu związany z doznaniem urazem kręgosłupa szyjnego. W ocenie Sądu, nawet gdyby przyjąć, że u powoda nie doszło do trwałych bądź długotrwałych negatywnych następstw zdrowotnych, nie wykluczałoby to odpowiedzialności strony pozwanej. Należy mieć bowiem na uwadze, że orzekając w przedmiocie zadośćuczynienia Sąd bierze pod uwagę wszelkie okoliczności związane ze zdarzeniem, uznając, że nawet niegroźne obrażenia typu zadrapania czy rany cięte mogą wywoływać ból i dyskomfort u poszkodowanego, a tym samym świadczyć o doznanej krzywdzie i wpływać na jego dotychczasowy sposób życia. Należy nadto wskazać, że podstawą odpowiedzialności ubezpieczyciela nie są jedynie poważne w skutkach zdarzenia, ale również niegroźne stłuczki, jeśli w ich konsekwencji doszło do doznania krzywdy przez poszkodowanego.

W wyniku przeprowadzonego postępowania dowodowego Sąd ustalił, że powód doznał w wypadku z 2 czerwca 2014 r. urazu skrętnego kręgosłupa szyjnego skutkującego 3% długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu. Należy wskazać, że do chwili obecnej u powoda utrzymują się dolegliwości bólowe kręgosłupa odcinka szyjnego oraz bóle głowy. Zdaniem Sądu, niewątpliwie następstwa przedmiotowego zdarzenia spowodowały u powoda zmianę jego dotychczasowego sposobu życia, wpłynęły negatywnie na stan zdrowia i ogólne samopoczucie, przede wszystkim ze względu na ograniczenie go w sferze aktywności sportowej, co również było dla powoda dotkliwie z uwagi na młody wiek. O uciążliwości odczuwanych przez powoda dolegliwości świadczy nadto podjęcie przez niego prywatnego leczenia oraz rehabilitacji, mające zapewnić skuteczność i szybki powrót do zdrowia. Nie można w żaden sposób dojść do przekonania, że o zadośćuczynieniu mowa jest tylko w przypadku poważnych zdarzeń drogowych, gdy poszkodowany przebywa w szpitalu, przebył operacje. Przepis art. 445 § 1 k.c. wskazuje, że zadośćuczynienie należy się w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia stanowiąc, iż w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może także przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Pojęcie "sumy odpowiedniej" użyte w art. 445 § 1 k.c. w istocie ma charakter niedookreślony, niemniej jednak w judykaturze wskazane są kryteria, którymi należy się kierować przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia. Zadośćuczynienie ma mieć przede wszystkim charakter kompensacyjny,

wobec czego jego wysokość nie może stanowić zapłaty symbolicznej, lecz musi przedstawiać jakąś ekonomicznie odczuwalną wartość. Jednocześnie wysokość ta nie może być nadmierną w stosunku do doznanej krzywdy, ale musi być "odpowiednia" w tym znaczeniu, że powinna być - przy uwzględnieniu krzywdy poszkodowanego - utrzymana w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd uznał, że dochodzona pozwem kwota 6 000 zł tytułem zadośćuczynienia jest adekwatna do rozmiaru krzywdy doznanej przez powoda w wyniku wypadku z 2 czerwca 2014 r. w kontekście stwierdzonego urazu i związanych z nim ograniczeń oraz dolegliwości bólowych. Jest kwotą niską, ale rekompensującą doznane cierpienia.

Orzekając o odsetkach, Sąd kierował się dyspozycją zawartą w przepisach art. 481 § 1 k.c., art. 455 k.c. oraz art. 14 § 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2013 r. poz. 392 j.t. ze zm.). Powód nie przedstawił dokumentu, z którego wynikałaby data zgłoszenia szkody stronie pozwanej. Odmowa z 31.10.2014 r., o którą oparł się powód nie jest dowodem upływu 30 - dniowego terminu, zwłaszcza że strona pozwana kwestionowała termin początkowy naliczania odsetek ustawowych. Wobec powyższego, Sąd uznał, że zgłoszenie szkody nastąpiło najpóźniej 30 października 2014 r., zatem odsetki ustawowe należą się od 30 listopada 2014 r., nie zaś od 1 listopada 2014 r. i w tym zakresie oddalił powództwo.

Powództwo o ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej za skutki wypadku na przyszłość również podlegało oddaleniu, bowiem z opinii biegłych sądowych, w kontekście interesu powoda określonego na podstawie art. 189 k.p.c., nie wynika, by rokowania co do jego stanu zdrowia były negatywne. Należy mieć na względzie, że orzekając o wysokości przyznanego zadośćuczynienia Sąd uwzględnił również dolegliwości, które powód będzie odczuwał w przyszłości w sferze fizycznej, zaś krzywda obejmuje swoim zakresem dolegliwości, które wystąpią z określonych skutków. Mając na uwadze treść przepisu art. 442¹ § 1 i 3 k.c. należy uznać, że w razie ujawnienia się u powoda nowej krzywdy będzie miał możliwość wystąpienia z nowym powództwem opartym na nowych okolicznościach pozostających w związku przyczynowym z wypadkiem z dnia 2 czerwca 2014 r. Zdaniem Sądu, obecny stan prawny potwierdza zatem, że nie występuje ryzyko przedawnienia ewentualnych przyszłych roszczeń powoda. W ocenie Sądu, wyrok ustalający odpowiedzialność na przyszłość strony pozwanej w razie pojawienia się nowej krzywdy nie będzie stanowił istotnego dowodu dla wykazania związku przyczynowego między nową krzywdą a wypadkiem, a sama ewentualność powstania innych skutków zdarzenia nie powoduje istnienia interesu prawnego.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zasądzając je w całości od strony pozwanej. Na koszty poniesione przez powoda w wysokości 2 977 zł składają się: opłata sądowa od pozwu – 300 zł, uiszczony i w całości spożytkowane zaliczki na poczet należności biegłych sądowych – 1 460 zł, koszty zastępstwa procesowego - 1 200 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.

Sąd obciążył również stronę pozwaną jako przegrywającą proces brakującymi kosztami sądowymi w wysokości 957,27 zł, wyłożonymi tymczasowo przez Skarb – Państwa Sąd Rejonowy w Kłodzku na poczet należności biegłych sądowych.